

ಈತ್ತರ ಬಡಿಗೆರ

ಮನೆ ಬಂದಾಗ ದಯವಿಟ್ಟು 'ಒಳಗೆ ಬನ್ನಿ; ಆದರೆ ಹೀಗೆ ನಾನು ಮರೆತೆನೆಂದು ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಡಿ' ಎಂದು ಕರೆದರು. ರಾಜಶೇಖರ್ ಯಾಕೆ? ಎಂದಾಗ 'ನೀವು ಹೇಳಿದರೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಹೊರ ಹೋಗಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಆ ಮರದ ಕಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ 20 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ದಿನಾ ಅಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅವಳ ಜೊತೆ ಕಳೆದ ದಿನಗಳನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡರೆ ಅವಳು ಇನ್ನೂ ಇದ್ದಾಳೆ ನಾನು ಒಂಟಿ ಅಲ್ಲ ಅನಿಸುತ್ತದೆ' ಎಂದರು.

ಎಂತಾ ಕರುಳು ಹಿಂಡುವ ಮಾತು! ತನ್ನ ರತ್ನ ಎಂಟು ದಿನ ಎಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಹೋದರೂ ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಅಂತಹುದರಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಅವರ ಹೆಂಡತಿ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ತೊರೆದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರು.

ಅವರು ನಿರಾಳವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಕರೆದರು. ಪೇಪರ್ ಓದುತ್ತಾ ಕುಳಿತ ಮಗ 'ಬನ್ನಿ ಬನ್ನಿ' ಎಂದ. ಒಳಗಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ ಸೊಸೆ 'ಮಾವನ ಹೊಸ ಫ್ರೆಂಡ್‌ನಾ? ಬನ್ನಿ ಅಂಕಲ್' ಎಂದಳು. ಸಂಸ್ಕಾರವಂತ ಜನ ಎನಿಸಿತು. ಸೊಸೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಟೀ ತಂದಳು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿದ್ದು ರಾಜಶೇಖರ ಹೊರಟರು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದವರು ರತ್ನಳಿಗೆ ನಡೆದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ರತ್ನ 'ನೀವು ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದಿತ್ತು. ನಿಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದರಿಂದ, ಮನೆಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರಿ, ಯಾರಿಗೋ ಎಲ್ಲೋ ಕರೆದೊಯ್ಯಿ, ಕಿಡ್ನಾಪ್ ಮಾಡಿದ್ದೇ? ಅಥವಾ ಇವರೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹೋಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ? ನೀವು ಮಕ್ಕಳಲ್ಲಿ ಹೇಳದೆ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿರಿ' ಎಂದಳು.

ರಾಜಶೇಖರ್‌ಗೆ ಅದೂ ಹೌದೆನಿಸಿ ಮರುದಿನ ಮಗ ಕಂಪನಿಯಿಂದ ಬರುವಾಗ ಕಾದು ನಿಂತು ನಿನ್ನೆಯ ಘಟನೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮಗ ನೋವಿನಿಂದ ಹೇಳಿದ 'ಅಮ್ಮ ಹೋದದ್ದನ್ನು ತುಂಬಾ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರೀತಿ ತೋರಿಸಿದರೂ ಆ ಸ್ಥಾನ ತುಂಬಲು ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ; ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಥ್ಯಾಂಕ್ಸ್, ಅಂಕಲ್' ಅಂದ.

ರತ್ನಳಿಗೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಒಳ್ಳೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರಿ ಅಂದಳು. ಮರುದಿನ ಅದೇ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ವಾಕಿಂಗ್ ಹೋಗುವಾಗ ಆ ಮನೆ ಬೀಗ ಹಾಕಿದ್ದು ನೋಡಿದರು. ದಿನವೂ ಬೀಗ ಕಂಡಾಗ ಬೇರಲ್ಲೋ ಹೋಗಿರಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡರು. ಯಾಕೋ ತಳಮಳ ಶುರುವಾಯಿತು. ದಿನಾ ಮನೆ ನೋಡುವುದು, ಇವತ್ತೂ ಬೀಗ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ಒಂದು ದಿನ ಹಾಗೇ ಕಣ್ಣು ಹಾಯಿಸಿದಾಗ ಮನೆಯ ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ತಲೆಯಿಟ್ಟು ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ತಮ್ಮನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿರುವುದು ನನು ಬೆಳಕಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಹೃದಯ ಹಿಂಡಿತು. ಎಂತಾ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗಾಗುತ್ತಂತ ಹೇಳಿದ್ದರೂ ತಾನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ತಪ್ಪಿದೆ.

ಎಷ್ಟು ನಂಬಿಕೆಯಿಂದ ತನ್ನನ್ನು ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದಿದ್ದರು, ರಾಜಶೇಖರ್ ಮಮ್ಮಲ ಮರುಗಿದರು.

ಅರಳಿ ಕಟ್ಟಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಮಾತೇ ನೆನಪಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತರೆ ಅವಳು ಇದ್ದಾಳೆ ಅನಿಸುತ್ತೆ. ಅಯ್ಯೋ ಅವರ ಒಂಟಿ ಬದುಕಿಗೆ ನಾನೇ ಕಾರಣ ವಾದೆ. ತಡೆಯಲಾಗದೆ ರತ್ನಳಲ್ಲಿ ನೋಡು ನಿನ್ನ ಮಾತು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದೆ. ಆ ಜೀವ ಎಷ್ಟು ನೋಯುತ್ತಿದೆಯೋ, ಎಲ್ಲಾ ನಿನ್ನಿಂದ ಎಂದರು. ರತ್ನ ಏನೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ.

ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ರಾಜಶೇಖರರಿಗೆ ಅವರದ್ದೇ ಯೋಚನೆ. ಆ ಹಾದಿಯನ್ನೇ ಬಿಟ್ಟರೂ ಅವರ ನೆನಪು ಇವರನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಊಟ ನಿದ್ರೆಯೂ ರುಚಿಸ ದಾಯಿತು. ಆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು ತನ್ನನ್ನೇ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿವೆ ಅನಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಒಂದೊಮ್ಮೆ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿ ತನಗೂ ಬಂದರೆ? ಆ ಸಂದರ್ಭ ಎಣಿಸಲೂ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಐವತ್ತು ವರ್ಷದ ದಾಂಪತ್ಯದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಜೀವನವೆಂದರೆ ರತ್ನಳ ಅವಿಭಾಜ್ಯ ಅಂಗವಾಗಿದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಬ್ಬರೂ ಅಮೆರಿಕದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಡಿಲ್ಲ. ವರುಷದಲ್ಲಿ ಒಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ತಿಂಗಳಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಜೊತೆ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರವಾಸ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರ್ಟಿ, ಪೂಜೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ರತ್ನ ಆಗಲೇ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಎಲ್ಲಾ ಅವಳದೇ ಏರ್ಪಾಡು.

ಮಕ್ಕಳು ಏನು ಮಾಡುವುದಿದ್ದರೂ ಕೇಳುವುದು ಅವಳನ್ನೇ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಗೌರವ ಪ್ರೀತಿಯಿದೆ. ಆದರೆ ಮನೆಯ ಆಗುಹೋಗುಗಳು ಅಮ್ಮನಿಂದಲೇ ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ರಾಜಶೇಖರರಿಗಂತೂ ತನ್ನ ಬೇಕು ಬೇಡಗಳು ತನಗಿಂತ ಅವಳೇ ಅರಿತಿದ್ದಾಳೆ ಎಂಬ ನಂಬಿಕೆ. ಯಾಕೋ ಅವರಲ್ಲಿ ಭಯ ಒಳಗೆ ನುಸುಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ರತ್ನಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಸುತ್ತುತ್ತಾರೆ. ಅವಳು ದೇವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ, ಶಾಖಿಂಗಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾದರೂ ಇವರ ಚಡಪಡಿಕೆ ಹೇಳತೀರದು.

ರತ್ನಳಿಗೆ ಇವರ ಬದಲಾವಣೆ ಮತ್ತು ಅದರ ಕಾರಣ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅವಳು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ಇಂದು ನಾಳೆ ಸರಿ ಹೋದೀತು ಎಂದುಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಆದರೆ ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಯಜಮಾನರ ಮನೋಸ್ಥೆಯೇ ಕುಸಿಯುತ್ತಿದೆ.

ವಾಕಿಂಗ್ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದ ಯಜಮಾನರನ್ನು ರತ್ನ ಕೇಳಿದರು. 'ಅವರು ಸಿಕ್ಕಿದ್ರಾ? ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದು. ಮನೆಗೆ ಬೀಗ ಜಡಿದು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ' ರಾಜಶೇಖರ್ ದನಿಯಲ್ಲಿ ಆಕ್ರೋಶ.

ರತ್ನ ನಗುತ್ತಾ ಕೇಳಿದರು. 'ನಿಮ್ಮ ತಾಯಿ ಸಾಯುವಾಗ ಆಕೆಗೆ ಎಷ್ಟು ವರ್ಷ?' ಸಂಬಂಧ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರಶ್ನೆ ತಲೆ ಬುಡ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. 'ಯಾಕೆ?, ಎಂಭತ್ತು ವರ್ಷ' ಎಂದರು. 'ಅಪ್ಪ ಇದ್ದಲ್ಲಾ ಆಗ, ಹೌದು ಏನೀಗ, ನನ್ನ ಅಮ್ಮನೂ 85 ವರ್ಷ ಇದ್ದರು. ನೀವು ಯಾಕೆ ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಂದು ಹೆದರುವುದು? ನಾನೇನು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಯೋಚಿಸಬೇಡಿ' ಎಂದರು.

ರಾಜಶೇಖರರ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಜಿನುಗಿತು. ತೀರಾ ಭಾವುಕರಾಗಿ 'ರತ್ನಾ, ನಾನು ಇರುವ ತನಕ ನೀನು ಇರಲೇ ಬೇಕು' ಎಂದರು.

ರತ್ನಳಿಗೆ ಸಣ್ಣ ಮಗು ಚಾಕಲೇಟ್ ಬೇಕೆ ಬೇಕು ಎಂದು ಹಠ ಹಿಡಿಯುವಂತೆ ಅವರ ಮಾತು ಅನಿಸಿ ನಗು ತರಿಸಿದರೂ ಗಂಭೀರವಾಗಿ 'ಆಯ್ತು, ಮಾರಾಯರೆ, ಈಗ ನೀವೊಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿ. ಅವರ ಮಗನನ್ನು ಭೇಟಿ ಆಗಿ ಹೇಳಿ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯನ್ನು ವಾಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಕಳಿಸಿ, ಅವರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ತಂದು ಬಿಡುವುದು ನನ್ನ ಕೆಲಸ ಎನ್ನಿ. ನಿಮಗೂ ಸಮಾಧಾನ. ಅವರಿಗೂ ನಿಶ್ಚಿಂತೆ. ಪಾಪ ನಿಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಸಂತೋಷ ಆದೀತು'.

ರಾಜಶೇಖರ್ ಬೆರಗಿನಿಂದ ರತ್ನಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ. ಎಷ್ಟು ಸುಲಭೋ ಪಾಯ ತನಗೆ ಇವೆಲ್ಲಾ ಯಾಕೆ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉತ್ತಾಹದಿಂದ ಸಂಜೆಯೇ ಅವರ ಮಗನನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದರು. ಅವರೊಳಗೆ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದ ಗುಮ್ಮನನ್ನು ರತ್ನ ಉಪಾಯವಾಗಿ ಹೊರಗೆಟ್ಟಿದ್ದಳು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎಂದಿನಂತೆ ರಾಜಶೇಖರ್ ಹೊಸ ಚೈತನ್ಯದಿಂದ ವಾಕಿಂಗ್‌ಗೆ ಹೊರಟರು. ಹೊರಡುವಾಗ ತನ್ನ ಮುದ್ದಿನ ಜಾಣ ಹೆಂಡತಿಗೊಂದು ಮುತ್ತಿಡುವ ಉಮೇದು ಬಂತಾದರೂ ರತ್ನ ಎಂತಾ ನಿಮ್ಮ ಉಪಟಟ ಎಂದು ಗದರಿಯಾಳು ಎಂದೇನಿಸಿ ರಾಯರು ಗೇಟ್ ದಾಟಿ ಬೀದಿಗಿಳಿದರು. ನಡಿಗೆ ಎಂದಿಗಿಂತ ಚುರುಕಾಗಿತ್ತು.